

Сонячна родина

Там, де Сонечко живе,
Всесвіт зорям гнізда в'є.
Сонце в сонячній родині
І матуся, й господиня.

В Сонця стільки дітлахів —
Дві дочки і шість синів.
Діти в хаті не сидять,
На усіх парах летять.

Син Меркурій з шкіри
пнеться,
Швидше всіх кудись
женеться.
Йому холодно вночі,
Днює в Сонця на плечі.

У гарячої Венери
Чи то вдача, чи химери...
Вона вкуталась по вуха,
Там і спека, і задуха.

А Земля моя блакитна
Під крилом у Сонця квітне!
Сонце донечку голубить,
Сонце Землю дуже любить.

В Марса гори надвисокі,
В Марса різні пори року
І доба, як у Землі,
Й біла шапка на чолі.

Над Юпітером по колу
Ходять хмари кольорові.
Тому красень — різномастий,
Тому велетень смугастий.

Чом Сатурн у капелюсі?
Він далеко від матусі.
На околі холоднеча,
Недоречна така втеча.

Втік Уран з Нептуном далі,
Тиснуть друзі на педалі.
"Сонячна родина"
Там морози вітриська,
А до променя не близько.

Отакі у Сонця діти...
Розбрелися білим світом.

Наталя Карпенко

Сузір'я

Засвітила темрява вогні,
Вкрилась ластовинням сонна нічка.
Місяць посміхається мені,
Розвела мости висока річка.

Там домівка кожної зорі,
Рідна стежка і своя родина.
І тому над нами угорі
Височіє лиш одна картина.

Там пливуть світи далеких зір,
Там великі групи звуть — сузір'я.
Хочеш вір, а хочеш перевір,
Там живуть легенди і повір'я.

Там до Андромеди мчить Пегас,
Знайдеш слід Персея і Цефея...
Палить люльку в небі Волопас
І вітання шле Кассіопея.

Там побачиш Лебедя й Орла,
І Дракона, й Лева з Геркулесом...
Там усім Ведмедиця Мала
Маяком зоріє піднебесним.

Наталя Карпенко